

קול יעקב

לרפוי"ש
רפאל דוד בן אודליה

לרפוי"ש
ישי בן שושנה

להצלחת
כל משפחת דרשן

להצלחת ולרפואת
כל עם ישראל

זמני השבת באלעד:

הדלקת נרות: 18:09

צאת שבת: 19:13

זמן ר"ת: 19:51

עלון מס' 145 | ז' תשרי |

תשפ"ד | שנה 4

מטעמים לשולחן שבת

"ובמוֹצֵי אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן עִכְזֵי סִנְהַ תִּבְּוֹאֶתָהּ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֶדֶד נְזִיר אֲזוּיוֹ"
(דברים ל"ג, ט"ז)

ופה מגיע השבח של יוסף שלמרות שהיה במקום כה רחוק ובודד מהחבורה הקדושה, לא פגע הדבר כהוא זה לעלייתו הרוחנית ולהגעתו לשלמות. שעל

כן זו המשימה המיועדת לכל בן עליה שגם בהתרחקו מבית המדרש ימשיך לגדול ולהתעלות ולא ייפול חלילה ממדרגתו.

וכמו שאמרו על הפסוק "לכו בנים שמעו לי, יראת ה' אלמדכם" שלכאורה היה מתאים לכתוב בואו בנים, שהרי כדי ללמוד צריך לבוא לרב ולא להפך? ותירצו בעלי המוסר אלא מפה רואים שהחכמה לקיים את הדברים הם לא בבית מדרש, בישיבה אלא אף רחוק ממנה שהולכים מהרב אז רואים את "יראת ה'", לכן נאמר לכו בנים.

על המלים "ולקדקד נזיר אָחיו" מתרגם תרגום אונקלוס - "דברא פרישא דאחוהי".

וקשה איזה מן שבח הוא זה שהיה יוסף פרוש מהאחים שלו?

ברם, אומר תלמיד החפץ חיים הרב לייב רוטקין זצ"ל, שמה אנו נצפה מאחד שהוא בין 12 השבטים, הרי אין בית מדרש גדול מזה, זה המקום והחברה הכי טובה כדי לעלות בתורה.

פשוט הוא שמי שנמצא בחברה כזו עתיד לגדול לתפארת.

אבל יוסף הצדיק היה פרוש ורחוק מהם משום שירד למצרים ומי יודע כמה הפסיד ממדרגתו הרוחנית עקב כך.

אחת שאלתי

יִסְבְּבֵנָהּוּ (דְּבָרִים ל"ב, י'), בְּסִכּוּף עֲנָנִים (דְּלֵעַת וְקָנִים).

אַרְשֵׁת חַמּוּרַת סָבַר, וְהוֹדִיעוּ: "אַתָּה מְקַבֵּל מִיַּד קָנִס כִּסְפֵי גְבוּהָ, פְּגִין הַעֲמֻדַת הַמְּבִנָה הַלֵּא-חֲקִי הִנֵּה בְּשֵׁטַח צְבוּרִי, וְאָנוּ פּוֹקְדִים עֲלֶיךָ לְסַלֵּק לְאַלְתֵּר אֶת הַבְּקֵתָהּ" הַזֶּה שְׁמֵהּ הַמְּטָרָד לְדִרְיֵי הַבְּנִין, וּמַעֲכִירָה אֶת הַסְּבִיבָה..."

בַּעַל הַשּׁוֹבָה יָקָר מִמְּנֵהֶן שְׁבִנְיוֹ יוֹרֵק גֵּר בַּקוֹמָה הַשְּׂנֵיָה בְּבִנְיָן בֶּן עֶשְׂרִים קוֹמוֹת (!), וְלֵאחֵר יוֹם הַפְּפוּרִים הַחֲלִיט לְבָנוֹת לַעֲצָמוֹ סָפָה בְּאַחַת הַפְּנוֹת שֶׁל חֲזִית הַבְּנִין. לֵאחֵר שֶׁטְרַח רְבוּת, וְהִשְׁלִים אֶת הַקְּמַת הַסָּפָה, הוֹפִיעוּ פְּתָאוֹם פְּקַחֵי הַעִירְיָה, עוֹטִים

לע"נ יורם בן מרים כהן
צדק ז"ל

לע"נ מרים בת רחל כהן
צדק ע"ה

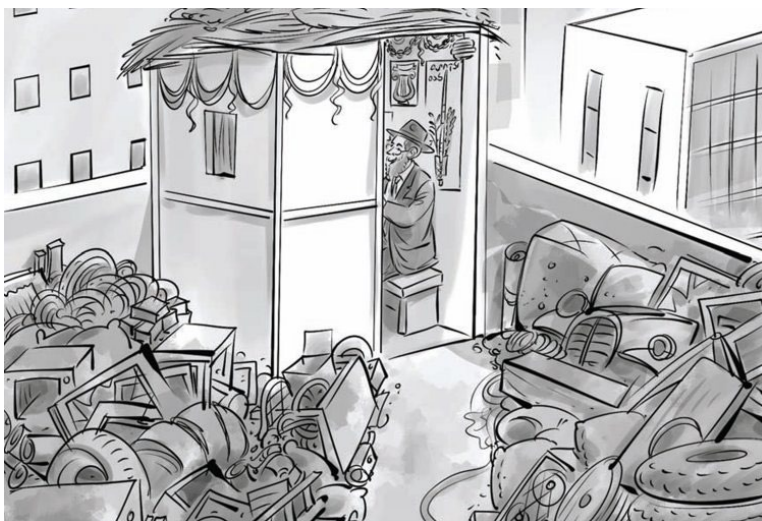
לע"נ דוד בן אסתר כהן
צדק ז"ל

העלון טעון גנייה | אין לקרוא בתפילה

השקית היתה קשורה היטב, ובתוכה הונחה חבילה סגורה. היהודי התיר את קשר השקית, פתח את החבילה, ונדהם לגלות ש...החבילה הכילה אבני יהלומים גדולים ונוצצים!

מידענו הנו יהודי טוב וישר, ובו במקום מהר לגשת לתחנת המשטרה המקומית.

חג הסוכות עבר על היהודי שלנו בהתרוממות רוח ובשמחה, והנה, במוצאי שמחת תורה, מתקבלת שיחת טלפון בביתו. על הקו היה פקיד המשטרה. "האבנים היקרות שמצאת, נגנבו מסוחר יהלומים (נכרי). הוא מת ערירי. החק במדינתו קובע - שאם מאבד האבדה כבר אינו קיים - אזי משיב האבדה זוכה בה. אשר על כן - תקבל לידך בתורה את החבילה מלוא המשטרה לנו..."

דבר הזכיה ביהלומים, ששונים הסתפם בהון רב, הגיע לאזנו של השכן הנכרי, בעל הגג. הלה מהר לפנות אל היהודי ותבע לקבל לידיו את היהלומים - "הלא מצאתם ברשותי, ואני זכיתי בהם!"

היהודי סרב לקבל את טענות ההבל של הגוי, ומשפך, תבעו הגוי לבית המשפט.

השופט פנה אל הנתבע ושאל אם יש לו מה לומר להגנתו, והיהודי ענה: "לא רק שהיתה לי רשות להפגס לגג, הוא גם היה שכור לי מאותו היום..."

וכאן, שלף מידענו מכיס חליפתו את חוזה השכירות, את אותו חוזה מנוזר, שהמשפיר הערל התעקש כל כך לערכו...

האיש פרק בדמעות את הספה, תוך כדי שהוגיע את מחו - היכן בכל זאת אוכל לבנות ספה?...

האפשרות הרלוונטית היחידה שנותרה, היתה לבנות ספה בקומת הגג שמעל הקומה האחרונה בבנין. היהודי פנה אפוא לגוי שגור בקומה העשרים.

"ראה נא - הגיב הגוי - אני איש עסקים, ומתעסק בעקר בהשפרת דירות ונכסים. הבה נדבר כפי שמדברים בעסקים; אני מוכן להשפיר לך את הגג כלו למשך ימי החג, תמורת סכום סמלי של שבע מאות דולר!"

היהודי החליט בלבד - אם עבור המצוה היקרה עלי להוציא את ההוצאה הזו, אעשה זו בשמחה, כדי לקיים רצון בוראי!

הוא הוציא את הסכום, ועמד למסרו לשכנו, אלא שקאן, הגיעה דרישה נוספת מצד המשפיר הגוי - "כפאיש

עסקים מסדר ושקול, אני נוהג לערוך בכל עסקה חוזה רשמי אף ורק אצל עורך דין מסמך..."

בלית ברירה נגש עמו היהודי לעורך דין, והלה ערך עבורם חוזה שכירות פורמאלי. היהודי שלם לעורך הדין, וגם כאן חזק את לבו - ממצוה לעולם לא מפסידים, אם נאלצתי להוציא סכומים פה רבים עבור מצות ספה, בודאי שזהו נסיון משמים, אעמוד בס"ד בכל המשוכות כדי לקיים את מצות ספה.

לאחר שקבל סוף סוף את מפתח הגג לידו, הבחין בשקית שנפלה מתוך חלל צנור. נכר היה כי השקית הטמנה מתחת לערמת הברזלים הגבוהה, בתוככי צנור ברזל.